

ویژه کارکنان شهرداری ها و دهیاری‌ها و شوراهای اسلامی و روستا

مدیریت منابع آب و آبیاری پارک ها و فضاهای سبز (۲)

بدون شک یکی از فاکتورهای مهم و کلیدی در پایداری حیات طبیعی و انسانی در شهرنشینی امروزی، فضای سبز شهری می‌باشد. فضای سبز در تولید اکسیژن، کاهش گرد و غبار هوا به خصوص در مناطق بادخیز، جلوگیری از فرسایش خاک و کاهش تبخیر شدید از سطح خاک، و همچنین فراهم آوردن آرامش روانی مؤثر است. اما باتوجه به اقلیم خشک و نیمه خشک کشور، کمبود منابع آب قابل دسترس یکی از عوامل محدودکننده گسترش فضای سبز می‌باشد.

راهکارهای گوناگونی در این زمینه پیشنهاد می‌شود که از مهم ترین آن ها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- انتخاب و کاشت گونه‌های گیاهی مقاوم به خشکی و مناسب با اقلیم منطقه (مطالعات موردی متعددی در این زمینه در شهرهای مختلف صورت گرفته است که از نتایج آن ها می‌توان بهره‌مند شد)
- اجرای طرح‌های جداسازی شبکه آب فضای سبز از شبکه آب شرب
- تأمین آب فضای سبز از منابع آب غیرقابل شرب و پساب تصفیه شده در شهرها
- استحصال رواناب شهری به منظور تأمین بخشی از آب مورد نیاز فضای سبز
- توسعه استفاده از روش های نوین آبیاری تحت فشار زیر سطحی مانند آبیاری قطره ای، آبیاری به روش بابلری و ...
- مدیریت بر زمان آبیاری (آبیاری در هنگام غروب و شب انجام شود تا سبب کاهش تبخیر و افزایش جذب آب توسط گیاه شود)
- عملیات اصلاح خاک (افزایش ظرفیت نگهداری آب و خاک با استفاده از کودهای دامی و آلی و ابر جاذب ها)
- تعمیر و بهسازی شبکه های توزیع فرسوده و قدیمی آب
- نظارت مستمر بر لوله ها و شیر آلات جهت اطمینان از عدم وجود نشتی آب
- استفاده از شیرآلات هوشمند به منظور دستیابی به استانداردها
- نصب تنظیم کننده های جریان آب بر روی شیرآلات

